

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 1. juni 2016 i

sag nr. BS [REDACTED]

Feryal [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

mod

[REDACTED] Forsikring A/S
[REDACTED]
[REDACTED]

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt den 3. september 2014, vedrører spørgsmålet, om sagsøgeren Feryal [REDACTED] har krav på erhvervsevnetabserstatning, erstatning for tabt arbejdsfortjeneste samt erstatning for svie og smerte, efter at hun den 25. juni 2011 som fører af en bil var involveret i en ulykke, hvor en motorcyklist kom alvorligt til skade. Sagsøgte, [REDACTED] Forsikring A/S, er ansvarsforsikringsselskab.

Sagsøgerens endelige påstand er, at sagsøgte skal betale 1.382.632,50 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente af 1.013.932,50 kr. og af 300.000 kr. fra den 1. april 2016 samt med tillæg af sædvanlig procesrente af 68.700 kr. fra sagens anlæg, alt til betaling sker.

Subsidiært påstås betaling af et mindre beløb.

Sagsøgtes påstand er frifindelse subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb end det påstævnte og med renter heraf fra sagens anlæg.

Oplysningerne i sagen

Den 25. juni 2011 var sagsøgeren involveret i en alvorlig færdselsulykke, hvorunder en motorcyklist kørte ind i en bil ført af sagsøgeren. Motorcyklisten kom alvorligt til skade. Til vurdering af sagsøgerens méngrad blev sagen forelagt Arbejdsskadestyrelsen, der i en vejledende udtalelse af 28. juni 2013 vurderede denne til 12 %, heraf nakkegener 5 % og psykiske gener til 5-8 %. Sagsøgte udbetalte herefter svie- og smerteerstatning for perioden 25. juni til 11. juli 2011 samt ménerstatning på 12 %.

Denne sag angår sagsøgerens krav om betaling af erhvervsevnetab 35 %, tabt

arbejdsfortjeneste fra den 1. marts 2013, hvortil kommer svie- og smerteerstatning. Beløbene er opgjort i sagsøgerens påstandsdokument og er ikke størrelsesmæssigt bestridt af sagsøgte.

Der er mellem parterne uenighed om, hvorvidt der er årsagssammenhæng mellem ubestridte psykiske lidelser hos sagsøgeren og den nævnte færdselsulykke. Det er derfor et spørgsmål, hvorvidt sagsøgeren også før ulykken har haft psykiske problemer.

Af de lægelige oplysninger fremgår det af lægejournalen hos sagsøgerens praktiserende læge, læge Jens Jørgen Hygum, Viborg, at sagsøgeren den 12. juni 2008 har søgt læge og var meget psykisk påvirket af trusler fra underboen, der er shiamuslim. Hun har videre søgt læge den 21. august 2008, idet hun er overfaldet i sit hjem af en bekendt og slået med hovedpine, kvalme og opkastninger til følge. Hun er i forlængelse heraf den 1. september 2008 henvist til psykolog og psykiater. I henvisningerne siges det:

"hun har 2 børn. Barnet på 2 år er formentlig fra et forhold, hun havde uden om ægteskabet.

Han (formentlig faderen) vil nu have barnet selvom han er gift og har andre børn vistnok i Iran eller Iraq. Exmanden er ikke vidende om dette, men tror at bg. børn er hans.

Nu er den mulige far mødt op og har overfaldet hende. Hun var på skadestuen. Har det skidt. Han truer med at tage barnet og få lavet DNA..... Starter Sertralin og henvises til Niels Erichsen"

I journalnotater af hhv. 1. april, 6. maj og 18. maj 2009 omtales arbejdsrelaterede problemer, og det angives, at sagsøgeren er "psykisk træt".

Af journalnotat af 8. juni 2009 fremgår bl.a.:

"Eksmanden var der igår for at slå hende ihjel med kniv. Børnene så ham. Politiet anmeldt Slog (slag) i hovedet, ryg og albue....."

Af journalnotat af 22. juni 2009 fremgår bl.a.:

"bidsår i ve.underarm. nabokvinde. 6x5,5 stort rundt hæmatom med central ekskoration. også ondt i nakke og skuldre som blev slået også. sygemeldte sig idag efter nogle timer"

I journalnotat af 3. februar 2011 angives, at sagsøgeren har oplyst, at hun har antændt en raket, der har ramt "Said" i øjet, så han er blevet blind.

I journalnotater af 16. og 25 februar samt 1. marts 2011 nævnes, at sagsøgeren har hhv. ondt i og hold i nakken.

For ulykkesdatoen den 25. juni 2011 oplyses der om smerter svarende til

venstre skulder og venstre albueled samt nakkesmerter.

Af journal for den 8. juli 2011 fremgår det, at sagsøgeren er henvist til fysioterapi samt til psykolog.

Af journal for den 12. september 2011 fremgår det, at sagsøgeren er henvist til Arbejdsmedicinsk Klinik, Herning, og det nævnes, at sagsøgeren føler sig tiltagende mobbet ud, og at der er et koldt psykisk miljø.

Videre fremgår, at sagsøgeren i efteråret 2011 fik foretaget en korsbåndsrekonstruktion med en del efterfølgende smerter i knæ og fod samt en sygemelding i nogle få uger.

Det fremgår, at læge Hygum den 19. december 2011 udfærdigede henvisning til psykolog og psykiater. Henvisningen begrundedes således:

"Hun er psykisk voldsomt presset, har det skidt på arbejdspladsen, og har det skidt med, at hun var gift i Iraq, hvor hendes første mand døde i krigen og hun flygtede med sin søn til Rumænien og herfra videre til Tyskland

Hendes 4 årige søn blev taget fra hende i Tyskland, hun har ikke set ham siden. Han er nu 20 år. Hun er presset af ægtefællens problemer, af sine smerter, af sit dårlige knæ og at hun ikke har set sine forældre siden hun flygtede. Hun beder om henvisning til psykiater, men det er der vel for lang ventetid på, hun anbefales psykolog, men har ikke råd til det

Hvad angår hendes trafikulykke har hun også ondt i nakke og ryg"

Læge Hygum udfærdigede den 19. januar 2012 henvisning til Psykiaterne, Sønderøparken og den 1. februar 2012 til psykolog Bettina Norling med indhold som ovenfor beskrevet.

Til brug for [REDACTED] A/S, udfærdigede overlæge, speciallæge i neurologi Kurt Virring Sørensen en erklæring af 14. oktober 2012. Heri redegøres for sagsøgerens situation, og som diagnoser beskrives følger efter forvridningstraume mod halshvirvelsøjlen, hovedpine, smerter ved tryk og bevægelse i venstre håndled samt smerter ved tryk på tværs over venstre forfod.. Det vurderes som sandsynligt, at der sammenhæng mellem skaden og tilstanden.

Den 18. oktober 2012 foretog læge Jens Jørgen Hygum en ny henvisning til depressionsafdelingen, og henviste til, at den tidligere henvisning var afvist, fordi det var vurderet, at der var tale om en livskrisesituation. Lægen henviste til den tidligere henvisning og anførte bl.a. yderligere, at sagsøgeren nu var blevet skilt og var alene med 3 børn, samt var fyret fra den 4. december 2012.

Af brev af 29. oktober 2012 fra sagsøgerens daværende arbejdsgiver fremgår det, at hun blev opsagt til fratræden den 28. februar 2013.

Af journalbrev af 10. december 2012 fra Psykiatrien Region Midtjylland fremgår det, at sagsøgeren her har beskrevet en lang række problematiske forhold i sit nuværende og tidligere liv, men at hun angiver, at hendes psykiske problemer begyndte efter færdselsulykken, og hun beskriver skyldfølelse og flashbackoplevelser. Tilsvarende beskrives i senere journaloptegnelser. Fra den 10. januar 2013 sygemeldtes hun på grund af depression.

Senere journaloptegnelser beskriver fortsat fokuseren på personlige problemer både aktuelle og tidligere, samt på færdselsulykken.

Ved brev af 6. oktober 2015 meddelte Viborg kommune, at sagsøgeren den 30. september 2015 var tilkendt førtidspension i henhold til pensionslovens § 16, idet hendes arbejdsevne er varigt nedsat og nedsat i så stor grad, at hun ikke vil være i stand til at blive selvforsørget ved lønnet arbejde. I rehabiliteringsteamets indstilling siges det bl.a., at både fysiske og psykiske helbredsproblemer er velbehandlede og stationære.

Sagen har været forelagt Retslægerådet, der er forespurgt, om der er holdpunkter for at fastslå, at sagsøgerens gener, som beskrevet i det psykiatriske journalmateriale, er forårsaget af sagsøgerens oplevelse af færdselsuheldet den 25. juni 2011. I besvarelsen, der er dateret den 21. maj 2015 siges det:

"Gener er ikke et veldefineret medicinsk begreb, hvorfor Retslægerådet ikke kan indestå for en udtømmende besvarelse. Hvis det lægges til grund, at der med gener menes psykiatriske symptomer, fremgår det af egen læges journal, at sagsøger første gang gav udtryk for at være psykisk presset i december 2011, det vil sige cirka 6 måneder efter trafikuheldet. Sagsøger klager over en række belastende psykiske forhold, herunder manglende kontakt med sin søn og forældre, ægteskabelige problemer og problemer på arbejdspladsen. Af journal fra psykiatrisk afdeling dateret 02.11.2012 beskrives forsænket stemningsleje, skyldfølelse, søvnproblemer, flashbackoplevelser og mareridt omkring ulykken. Efterfølgende udvikler hun psykotiske symptomer i form af høre- og synshallucinationer svarende til depressiv enkeltepisode af svær grad med psykotiske symptomer.

Retslægerådet finder ikke, at sagsøgerens tilstand er forårsaget af trafikulykken 25.06.11. Det er muligt, at belastningen i forbindelse med ulykken har været en medvirkende årsag til udviklingen af sagsøgers psykiatriske lidelse. Sagsøger har i en længere periode før ulykken og også efter ulykken været udsat for en lang række andre belastende forhold. Der er tale om et tilstandsbillede, hvor forskellige årsagsforhold, herunder også genetisk disposition og årsagsforholdenes indbyrdes betydning ikke lader sig entydigt definere."

Som svar på yderligere spørgsmål om årsagssammenhæng udtaler rådet:

"Hvorvidt sagsøger kunne have udviklet de samme psykiske symptomer, hvis hun ikke havde været udsat for trafikulykken, er hypotetisk og lader sig ikke besvare."

Der er afslutningsvis indhentet en vejledende udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen. Styrelsen er anmodet om at foretage to forskellige vurderinger af varigt mén og af erhvervsevnetab, henholdsvis:

1. hvis Arbejdsskadestyrelsens vurdering af årsagssammenhæng lægges til grund, og
2. hvis Retslægerådets udtalelse af 21. maj 2015 inddrages i vurderingen.

Styrelsen har i sin besvarelse, der er dateret den 18. marts 2016, i situation 1 vurderet det varige mén til 12 % og erhvervsevnetabet til 35 % og har oplyst, at nakke/skuldersmerter og hovedpine er vurderet til 5 % og varige psykiske gener til 5-8 %. Styrelsen har begrundet sin vurdering og har henvist til sin udtalelse af 28. juni 2013.

Styrelsen har i situation 2 vurderet det varige mén til 5 % og erhvervsevnetabet til mindre end 15 % og har med udgangspunkt i Retslægerådets udtalelse nærmere begrundet dette.

Forklaringer

Feryal [REDACTED] har forklaret, at hun kom til Danmark i 1999. Hun stammer fra Iraq. Hun havde en søn, der da var 4 år. Hun tog drengens far og drengens tanter fra hende med bistand af politiet, inden hun rejste ud af landet. Hun rejste fra krig, og fordi de slog kristne, som hun er, ihjel. I Danmark fik hun opholdstilladelse samt en lejlighed, og kom på sprogskole og senere ud på arbejdsmarkedet. Hun blev uddannet tolk, da hun var 24 år. Hun fik en vis løn og fik ellers suppleret op fra kommunen. Hun fandt en mand, og de fik børn i henholdsvis 2004 og 2006. I 2008 blev hun ansat i "Aero-tech" i Karup, hvor hun monterede paneler. I 2008 fik hun problemer med naboerne, der var meget muslimske. Især manden generede hende. De truede med at slå hende ihjel, og sagen havnede i retten. Hun fik det psykisk skidt, men ikke på den måde, hun senere fik det, og hun kom aldrig under behandling. Nu fik hun også problemer med manden, der flyttede fra hende. På et tidspunkt truede han hende med en kniv og truede med at slå hende ihjel. Så fik hun en ny kæreste.

I 2011 skete ulykken. Hun skulle vist dreje og skulle nok have holdt tilbage, hun er lidt usikker på det. Motorcyklisten ramte ind i bilen, og hun fik efterfølgende skylden. Han røg et langt stykke ved påkørslen, og hun måtte lede

efter ham og fandt ham i en tilstand, hvor hun troede, at han var død. Imens græd hendes datter i bilen. Efterfølgende fik hun det dårligt med skyldfølelse, men gik ikke til psykolog. Hun ville ikke miste sit job og sin løn, så hun fik blot medicin. Hun fik det dog værre og værre. Hendes eksmand blev bedre ved hende efter ulykken, fordi han kunne se, at hun havde brug for støtte. Til gengæld blev hendes nye kæreste vred. Hun arbejdede en tid videre, men har svært ved at huske hvor længe.

Hun afviser, at mobning på arbejdspladsen var et stort problem, det lå tilbage i 2009, det var træls dengang og kunne ikke fortsætte, men senere blev hun gode venner med den pågældende, en filippiner. Hun tror, at mobningen stod på en måneds tid.

Det hjalp hende meget, da hun i 2013 fik både psykiatrisk behandling og medicinsk behandling. Desuden kom hun til at tale med Bruno, motorcyklisten, der efter omstændighederne har det godt. De taler af og til sammen, og han bebrejder hende ikke for ulykken.

Jens Jørgen Hygum har forklaret, at han fra 2008 har været læge for sagsøgeren. Han kendte hende også før da som tolk. Efter et overfald i hjemmet, datoen husker han ikke mere, henviste han hende til psykolog samt psykiater, der ordinerede medicin. Hun må have haft det skidt. Hun blev herefter afsluttet. I tiden op til færdselsulykken var der mange kontakter fra sagsøgeren, der var flere problemer, herunder særlig angående hendes graviditet samt gynækologiske problemer, men ingen psykiske problemer.

Efter ulykken henviste han hende til fysioterapeut på grund af nogle fysiske skader samt til psykolog, dette fordi der ydes tilskud, hvis henvisningen sker indenfor det første halve år efter en ulykke. Der var ingen konkret klage, men han ved, at det er hensigtsmæssigt med psykologsamtaler, når man er kommet til at slå et andet menneske ihjel. I oktober 2011 fik hun foretaget en større knæoperation. I november/december 2011 fik hun det psykisk skidt, og han skrev bl.a. en henvisning til psykiatrien. De afviste dog at gå ind i det, og han ordinerede hende medicin. Han husker ikke præcist det videre forløb, men på et tidspunkt accepterede psykiatrien at tage hende i behandling. Muligt var hun forinden hos en privat praktiserende psykiater. Hun kunne nu meget lidt, men holdt med næb og kløer fast på sit arbejde. For ham må ulykken anses for det afgørende. Hun lider utvivlsomt af PTSD, og det kan man ikke behandle for, før depressionen fortager sig.

Hun var også udsat for ubehagelig mobning på arbejdspladsen, og han henviste hende til Arbejdsmedicinsk Klinik. Hun fik også på et tidspunkt medicin på grund af problemer med en voldelig mand og nogle voldelige naboer, tidspunktet husker han ikke mere.

Sanne Hovgesen har forklaret, at hun er overlæge på Klinik for Affektive Lidelser. Hun har vurderet, at sagsøgeren lider af såvel depression som PTSD,

hvilket baserer sig på de samtaler, der har været med patienten. Efter hendes erindring er der beskrevet belastet opvækst og livsforløb frem til færdselsulykken og tiltagende symptomer efter ulykken. Hun baserer sig på Feryals egne oplysninger. Medicin er en stor del af behandlingen ved depression, og denne kan somme tider også hjælpe på PTSD. Så længe en depression er herskende, er der normalt ikke overskud til at gennemgå behandling mod PTSD. De to ting kan forværres til sammen og somme tider lindres sammen. Feryal er nu afsluttet hos dem. Hun ved ikke om grundlaget for, at Feryal blev afvist i første omgang. Inden ulykkestidspunktet ses ikke beskrevet PTSD, og Feryal havde haft fuldtidsarbejde længerevarende. Det er almindeligt efter en ulykke at starte med psykologsamtaler. Har man en fortid med psykiske belastninger, er der større sandsynlighed for, at man udvikler lidelser efter at være udsat for en ulykke. Hun har fået refereret, at det var stærkt belastende for Feryal at lede efter den unge mand, som hun fandt, og troede var død, samtidig med at hendes eget barn sad i bilen og skreg. Dette kan have udløst PTSD. I hvilket omfang familiemæssige og ægteskabelige belastninger kan påvirke, er en bedømmelse af sandsynligheder, og dette kan være svært at vægte. Det, der har været samtalen om, har væsentligst været ulykken.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har sammenfattende i det væsentlige ud fra sit påstandsdokument gjort gældende,

- at sagsøger på uheldstidspunktet havde været ansat i en fuldtidsstilling hos Danish Aerotech A/S siden januar 2008,
- at sagsøger ikke forinden uheldet har haft symptomgivende psykisk gener eller behandlingskrævende gener fra nakken,
- at sagsøger havde sin fulde erhvervsevne i behold på uheldstidspunktet,
- at sagsøger blev fuldtidssygemeldt den 10. januar 2013 bl.a. grundet stress og psykiske årsager,
- at der ved Arbejdsskadestyrelsens vurdering af årsagssammenhæng mellem uheld og de psykiske gener er lagt særlig vægt på, at der er symptomdebut i tidsmæssig sammenhæng med ulykken og i den forbindelse, at der var tale om alvorlig tilskadekomst, hvor sagsøger længe frygtede, at føreren af motorcyklen ikke overlevede,
- at det bevismæssigt kan lægges til grund, at uheldet ifølge Arbejdsskadestyrelsen samt de behandlende læger er egnet til at fremkalde varige psykiske og fysiske gener,
- at det ifølge Retslægerådets svar på spørgsmål A er muligt, at uheldet har været medvirkende årsag til udviklingen af sagsøgers psykiske lidelse,
- at stillingtagen til årsagssammenhæng mellem uheld og psykiske gener ifølge Retslægerådet ikke lader sig entydigt definere,
- at Retslægerådet ved svar på spørgsmål A har lagt til grund, at sagsøger første gang giver udtryk for at være psykisk presset i december 2011,

- at Retslægerådets antagelse om, hvornår sagsøger første gang giver udtryk for at være psykisk presset, afviger væsentligt fra sagsøgers egen forklaring samt Arbejdsskadestyrelsens vurdering af den tidsmæssige sammenhæng mellem ulykke og psykiske gener og hvor egen læge allerede den 11. juli 2011 henviser sagsøger til psykolog,
- at Arbejdsskadestyrelsen ved tre på hinanden følgende udtalelser, bilag 2, 3 og 26, alle under medvirken af styrelsens lægekonsulent med speciale i psykiatri har vurderet, at ulykken er den væsentligste årsag til det samlede psykiske symptombillede, altså at der er årsagssammenhæng,
- at Arbejdsskadestyrelsen ved to på hinanden følgende udtalelser, bilag 2 og 26, begge under medvirken af styrelsens lægekonsulent med speciale i neurokirurgi har vurderet, at nakkegenerne er en følge af ulykken,
- at sagsøgte efter Arbejdsskadestyrelsens genvurdering, bilag 3, har afregnet ménerstatning på baggrund af en méngrad på 12%,
- at sagsøger på det foreliggende grundlag har løftet bevisbyrden for, at uheldet som vurderet af Arbejdsskadestyrelsen er delvis årsag til sagsøger psykiske gener samt årsag til sagsøgers nakkegener og
- at sagsøger i henhold ovennævnte, herunder Arbejdsskadestyrelsens svar på ad 1) herefter har løftet bevisbyrden for, at sagsøgers méngrad efter uheldet kan fastsættes til 12% og erhvervsevnetabet til 35%.

Hvis Retslægerådets vurdering inddrages, er det Arbejdsskadestyrelsens vurdering, at sagsøgers arbejdsophør i langt overvejende grad skal tilskrives gener uden relation til aktuelle skade og at nakkegenerne herefter ikke i sig selv er tilstrækkelig til at udløse et erhvervsevnetab på 15% eller mere.

På baggrund af Arbejdsskadestyrelsens svar på ad 2) gøres det sammenfattende gældende,

- at der som minimum er årsagssammenhæng mellem de fysiske nakkegener (5%) og uheldet,
- at de skadesrelaterede nakkegener ifølge Arbejdsskadestyrelsens svar på ad 2) vurderes at udløse skadesrelaterede funktionsbegrænsninger i forhold til nakke og skulderbelastende arbejde,
- at de skadesrelaterede nakkegener er tillagt vægt ved Arbejdsskadestyrelsens vurdering af sagsøgers erhvervsevnetabsprocent ved svar på ad 1),
- at rehabiliteringsteamet ved indstilling af sagsøger til førtidspension har lagt vægt på de samlede helbredsoplysninger både fysisk og psykisk,
- at det i henhold til ovennævnte bevismæssigt kan lægges til grund, at sagsøgers arbejdsophør og tilkendelse af førtidspension til en vis del skyldes nakke-/skuldergener samt hovedpine med relation til nærværende ulykke,
- at sagsøgers arbejdsophør derfor ikke som lagt til grund af Arbejds-

- skadestyrelsen i det væsentligste må tilskrives gener uden relation til aktuelle skade i form af psykiske gener og samt gener fra bevægeapparatet,
- at sagsøger forud for uheldet arbejdede på fuld tid på trods af eventuelle gener fra bevægeapparatet,
 - at der herefter er et sikkert grundlag for at tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsens begrundelse for et erhvervsevnetab på mindre end 15% og
 - at erhvervsevnetabet herefter passende kan fastsættes til skønsmæssigt minimum 15%.

Til støtte for det nedlagte krav på tabt arbejdsfortjeneste gøres det gældende,

- at sagsøger på tidspunktet for arbejdsophør i januar 2013 havde haft en fast tilknytning til arbejdsmarkedet i mere end 5 år,
- at det bevismæssigt må formodes, at sagsøger efter en kortere karenperiode ville have fundet nyt arbejde, hvis ikke sagsøger var blevet sygemeldt,
- at det bevismæssigt kan lægges til grund, at sagsøgers sygemelding som minimum er en delvis følge af uheldet og
- at dette jævnfør erstatningsansvarslovens § 2 samt gældende retspraksis er tilstrækkeligt til at udløse krav på tabt arbejdsfortjeneste frem til Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse af 18. marts 2016, jfr. U2012.1838 samt U2013.508H.

Grundet den ændrede opgørelse kræves af procesbesparende grunde alene rente fra kravets endelige fremsættelse den 1. april 2016.

Maksimum svie- og smerteerstatning udgør kr. 71.500,00, hvorfra drages betalt for perioden 25. juni 2011-10. juli 2011, 16 dage a kr. 175,00 kr. 2.800,00. Rest svie og smerteerstatning er kr. 68.700,00.

Det gøres gældende, at der er årsagssammenhæng mellem uheldet og sagsøgers sygemelding i perioden 13. januar 2013-29. januar 2015.

Subsidiært gøres det gældende, at sagsøger på trods af gener genoptog arbejdet efter 16 dage med flere sygedage til følge, hvilket giver grundlag for en skønsmæssig godtgørelse jfr. erstatningsansvarslovens § 3, 2. pkt..

Sagsøgte har gjort gældende, at sagsøgeren ikke har krav betaling af det påstævnte beløb.

Sagsøgte har procederet i alt væsentligt i overensstemmelse med sit påstandsdokument hvori er gjort gældende :

"Det bestrides, at sagsøger som følge af påvirkninger, hun var udsat for i forbindelse med færdselsuheldet den 25. juni 2011 er blevet påført varige gener, ligesom det bestrides, at hendes eventuelt kompromitterede er-

hvervsevne er forårsaget af gener, der kan relateres til færdselsuheldet.

Sagsøgers uspecifikke gener og hendes psykiske lidelse kan tvangsfrit forklares som udslag af belastning af psykosocial karakter, hvilket understøttes af, at sagsøger også før ulykken led af uspecifikke fysiske og psykiske gener.

Det fremgår således udtrykkeligt af Retslægerådets besvarelse af spørgsmål A, at Retslægerådet ikke har fundet, at sagsøgers tilstand er forårsaget af trafikulykken den 25. juni 2011, ligesom Retslægerådet ikke har fundet, at årsagsrelationerne i nærværende sag lader sig definere entydigt.

Det bestrides således, at sagsøger har løftet sin bevisbyrde for årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet og de gener og smerter, som sagsøger påberåber sig til støtte for den nedlagte påstand.

Fremlæggelse af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 18. marts 2016 ændrer ikke herpå, men dokumenterer tværtimod, at heller ikke Arbejdsskadestyrelsen vurderer - hvis Retslægerådets udtalelse tages i betragtning - at der er årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet og de skader og gener, som sagsøger påberåber sig til støtte for sit erstatningskrav. Det gøres i den forbindelse nærmere gældende, at Retslægerådet er den kompetente myndighed til at udtale sig om årsagsrelationer i sager vedrørende erstatning for personskade, og Retslægerådets udtalelse skal således selvsagt lægges til grund ved vurderingen heraf."

Rettens begrundelse og afgørelse

Det lægges efter bevisførelsen, herunder det omfattende journalmateriale, til grund, at sagsøgeren generelt gennem flere år havde haft et liv med en række stærkt personligt belastende hændelser, og at sagsøgeren som følge heraf også forud for ulykken havde haft klager af såvel psykisk som fysisk karakter. Herunder har henholdsvis psykiaterhenviisning og psykologhenviisning været på tale i 2008 og 2009.

Det fremgår endvidere af den henviisning til psykiater og psykolog, som egen læge foretog i december 2011, at henviisningen primært var begrundet i en række private, blandt andet samlivsrelaterede problemer samt i problemer på sagsøgerens arbejdsplads.

På dette grundlag, og idet der i øvrigt henvises til Retslægerådets udtalelse af 21. maj 2015, kan retten ganske vist ikke udelukke, at færdselsulykken den 25. juni 2011 kan have påvirket sagsøgeren psykisk, men hun har både forud for og efter ulykken været påvirket af en række andre belastende faktorer, og det kan derfor ikke anses for godtgjort, at sagsøgerens psykiske tilstand i væsentlig eller overvejende grad er forårsaget af færdselsulykken den 25. juni

2011.

Herefter, og idet retten således må lægge til grund, at erhvervsevnetabet efter ulykken er under 15 %, og idet retten på samme grundlag ejheller finder betingelserne opfyldt for udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste og svie og smerte som påstået, finder retten ikke grundlag for at tillægge sagsøgeren erstatning som påstået, hvorfor sagsøgte frifindes.

Sagsøgeren skal herefter til sagsøgte betale sagens omkostninger, der udgøres af advokatomkostninger, der fastsættes til 90.000 kr.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, [REDACTED] Forsikring A/S, frifindes.

Sagsøgeren, Feryal [REDACTED] skal inden 14 dage betale sagens omkostninger til sagsøgte med 90.000 kr.

Bybjerg Nielsen

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Viborg, den 1. juni 2016.

Lone Hansen, Retsassistent